
Česká republika v Evropě a Evropské unii

Proces evropské integrace pokročil za více než šedesát let natolik, že si dnes válku mezi evropskými státy neumí téměř nikdo ani představit. Hranice mezi evropskými státy padly. Většina Evropy platí jednou měnou. Mnoho z nás má stejně přátel za hranicemi České republiky jako v ní samotné. Mnoho z nás také stráví větší či menší část svého profesního života prací v jiné (a možná dokonce ani ne evropské) zemi, a nikomu to nebude připadat zvláštní. Evropská unie je i přes své zjevné problémy dalšími regiony světa považována za vzor úspěšného integračního procesu. Podle mnohých je ale zároveň byrokratickým monstrem a ohrožením demokratického vládnutí v Evropě. Národním státům bere suverenitu rychleji a důkladněji, než to kdy dokázali neúspěšnější dobyvatelé. Některé státy jižní Evropy možná opustí společnou evropskou měnu; Velká Británie možná opustí celý evropský integrační proces. **Budoucnost Evropy se dnes zdá být nejistá, stejně jako byla nejistá na začátku 50. let 20. století, kdy se na troskách válečné Evropy začal integrační proces budovat.**

Bude se evropská integrace nadále prohlubovat? Je vůbec možné skloubit integrační proces s požadavky demokratického vládnutí? Bude se Evropský parlament posilovat? Nahradí jednou u obyvatel Evropy příslušnost k Evropě jako celku jejich pocit příslušnosti k jejich státu a národu? Bude Evropa i za deset let platit eurem? A bude tou dobou ještě Velká Británie členem Unie? Stane se členem Ukrajina? A Turecko? Umíme si představit jednotnou evropskou armádu a zánik armád národních? Budou se v Evropě opět zvedat hranice mezi státy, třeba v reakci na nárůst mezinárodního terorismu? Přežije vůbec evropská myšlenka? A jakou roli má hrát v Evropě Česká republika? Co od Evropské unie očekává, kromě dotací? A co jí může dát?